

तदेवाह पिबंतइवेति श्लिष्यंतःपरिष्वंगकुर्वंतइवलक्षिताइत्यर्थः ॥ २१ ॥ यथादृष्टं धनुर्भगादि यथाश्रुतं गोवर्द्धनोद्धरणादि तत्तदनतिक्रम्यतदनु
रूपमित्यर्थः प्रत्यक्षंचतयोरूपंगजदंतादियुक्तम् गुणाःशौर्यादयःमाधुर्यं हसितालापादिप्रागल्भ्यं धार्ढ्यं तैः स्मारिता इव स्मरणं प्रापिता इव ॥ २२ ॥
विस्मितानां वाक्यान्वाह अष्टभिरेतावित्यादिभिः ॥ २३ ॥ किलेति सर्वत्रान्वयः ॥ २४ ॥ गुह्यकः शंखचूडः अन्ये चाघासुरादयः ॥ २५ ॥

पिबंतइव चक्षुर्भ्यां लिहंतइव जिह्वया ॥ जिघ्रंतइव नासाभ्यां श्लिष्यंतइव बाहुभिः ॥ २१ ॥ ऊचुः परस्परं ते वै
यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ तद्रूपगुणमाधुर्यप्रागल्भ्यस्मारिता इव ॥ २२ ॥ एतौ भगवतः साक्षाद्धरेर्नारायणस्य हि ॥
अवतीर्णा विहांशेन वसुदेवस्य वेश्मनि ॥ २३ ॥ एष वै किल देवक्यां जातो नीतश्च गोकुलम् ॥ कालमेतं वसन्
गूढो वदयेनंदवेश्मनि ॥ २४ ॥ पूतनाऽनेन नीतांऽतंचक्रवातश्च दानवः ॥ अर्जुनो गुह्यकः केशी धेनुकोऽन्ये च त
द्विधाः ॥ २५ ॥ गावः सपाला एतेन दावाग्नेः परिमोचिताः ॥ कालियोदमितः सर्प इन्द्रश्च विमदः कृतः ॥ २६ ॥ स
माह मे क हस्तेन धृतोऽद्रिप्रवरोऽमुना ॥ वर्षवाताशनिभ्यश्च परित्रातंच गोकुलम् ॥ २७ ॥ गोप्योऽस्य नित्यमु
दितहसितप्रेक्षणं मुखम् ॥ पश्यंत्यो विविधांस्तापांस्तरंति स्माश्रमं मुदा ॥ २८ ॥ वदंत्यनेन वंशोऽयं यदोः सुव
हुविश्रुतः ॥ श्रियं यशो महत्त्वं चलप्स्यते परिरक्षितः ॥ २९ ॥ अयंचास्याग्रजः श्रीमान् रामः कमललोचनः ॥
प्रलंबो निहतो येन वत्सको ये बकादयः ॥ ३० ॥ जनेष्वेवं ब्रुवाणेषु तूर्येषु निनदत्सु च ॥ कृष्णरामौ समाभाष्य
चाणूरो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ हेनंदसूनो हे राम भवंतौ वीरसंमतौ ॥ नियुद्धकुशलौ श्रुत्वा राजा हूतौ दिदृक्षुणा
॥ ३२ ॥ प्रियं राज्ञः प्रकुर्वत्यः श्रेयो विदंति वै प्रजाः ॥ मनसा कर्मणा वाचा विपरीतमतो न्यथा ॥ ३३ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ आश्रममीषच्छ्रमयुक्तं मुखम् अश्रमं सुखमिति वा यद्वा अश्रमं यथा भवति तथा तरंति स्मेति ॥ २८ ॥ अनेन परिरक्षितो यदोर्व
शः सुबहुविश्रुतः सन् श्रयादिलप्स्यत इति वदंतीति ॥ २९ ॥ धेनुकबकवत्सासुरेषु विपर्ययोक्तिर्जनवादिष्वनिश्चयात् ॥ ३० ॥ जनेष्वेवं ब्रुवाणेषु
तदसहमानश्चाणूरोऽब्रवीदिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥